Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.208 van 10 juni 1998

A. 78.025/VI-14.480

In zake : **BAIZE** Myriam,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jean-François FUNCK, advocaat, place Albert Ier 13
1400 Nijvel,

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Manage,
place Albert Ier 1A
7170 Manage.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 27 maart 1998 door Myriam BLAIZE ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing d.d. 23 februari 1998 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Manage een einde maakt aan haar tewerkstelling als directrice van het rusthuis "Doux Repos";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 mei 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 juni 1998 om 10.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. FUNCK, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. DESMECHT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Op 14 juni 1993 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij verzoekster met ingang van 1 september 1993 voorlopig aangesteld "als voltijds verpleegster-verantwoordelijk beheerder". Die aanstelling zou beëindigd worden "op de dag dat de nieuwe directeur van het rusthuis in vast verband wordt benoemd, en dit uiteraard na de

pensionering van Mevr. Alberte DAVAINE, de huidige directrice".

2. Op 21 december 1993 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij verzoekster met ingang van 1 januari 1994 voorlopig aangesteld "als directrice" van het rusthuis "Doux repos", tot de vaste benoeming van een nieuwe directeur of een nieuwe directrice.

3. Op 23 februari 1998 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij beslist met ingang van 25 februari 1998 een einde te maken aan de tewerkstelling van verzoekster, gezien de vele punten van kritiek op het beleid van verzoekster, zowel van de kant van de gepensioneerden als van het personeel van het rusthuis "Doux repos". Het dispositief van dat besluit bepaalt dat verzoeksters ontslag haar bij deurwaardersexploot zou worden betekend en dat zij een vergoeding wegens beëindiging van de arbeidsovereenkomst zou krijgen van zeven maanden.

Dat besluit is de bestreden handeling.

4. Op 25 februari 1998 heeft J.M. SKWARA, gerechtsdeurwaarder met standplaats in Manage, het ontslag bij exploot betekend, bij welk exploot een gemotiveerde brief was gevoegd waarop bovenaan "ontslag" stond en die ondertekend was door de voorzitter en de secretaris van de verwerende partij.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van onbevoegdheid opwerpt; dat zij aanvoert dat verzoekster bij arbeidsovereenkomst is aangeworven, wat mogelijk is op grond van de artikelen 55 en 56 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn; dat zij stelt dat

verzoekster, die nooit heeft betwist dat zij bij arbeidsovereenkomst is aangeworven, voordelen heeft genoten van de sociale zekerheid van de privésector en dat zij "als arbeidscontractant en/of tijdelijke kracht bij het RIZIV is ingeschreven"; dat zij daaruit besluit dat de bestreden handeling beschouwd moet worden als een ontslag in het kader van een arbeidsovereenkomst, waarvan de wettigheid alleen door de arbeidsrechtbanken kan worden beoordeeld;

Overwegende dat de personeelsleden van een overheidsdienst in de regel een publiekrechtelijke arbeidsverhouding hebben met die dienst; dat, buiten de in wets- of verordeningsbepalingen vastgestelde uitzonderingen, een overheidsdienst, mits hij de voorwaarden in acht neemt die eventueel bij die bepalingen zijn vastgesteld, ook personeel mag aanwerven bij arbeidsovereenkomst, waarop dan de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten van toepassing is; dat die bijzondere situatie echter op een niet mis te verstane wijze vastgesteld moet worden bij een overeenkomst tussen het beheersorgaan van de overheidsdienst en het betrokken personeelslid;

Overwegende dat uit artikel 43 van de genoemde wet van 8 juli 1976 blijkt dat alle personeelsleden van het O.C.M.W. door de raad voor maatschappelijk welzijn aangeworven of benoemd worden; dat artikel 42, vijfde lid, van dezelfde wet bepaalt dat het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dezelfde administratieve rechtspositie heeft en dezelfde bezoldigingsregeling geniet als het personeel van de gemeente waar het centrum gevestigd is; dat op grond van de artikelen 55, 55bis en 56 van dezelfde wet bij overeenkomst mag worden aangeworven, maar zulks luidens diezelfde bepalingen alleen kan geschieden mits een aantal welbepaalde voorwaarden worden nageleefd, die in

strikte zin geïnterpreteerd moeten worden; dat de raad voor maatschappelijk welzijn, luidens artikel 56, § 1, in dringende gevallen en voor de instellingen of diensten waar de bestendige aanwezigheid van een bepaald personeel onontbeerlijk is, binnen de perken van de personeelsformatie en met gedeeltelijke afwijking op de vastgestelde aanwervingsvoorwaarden, het personeel in dienst kan nemen dat nodig is om functies waar te nemen die voorlopig zonder titularis zijn of waarvan de titularis tijdelijk afwezig is en die betrekking hebben op de maatschappelijk werkers, het verplegend en verzorgend personeel, het hulppersoneel en het meesters-, vak- en dienstpersoneel; dat luidens § 3 van hetzelfde artikel, de indienstnemingen dan geregeld worden door de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten; dat luidens § 4 de aanwerving voor bedieningen die voorlopig zonder titularis zijn slechts voor ten hoogste zes maanden mag plaatshebben;

Overwegende dat verzoekster bij twee besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij, nl. van 14 juni en 21 december 1993, achtereenvolgens is aangeworven als verantwoordelijk beheerder met een voorlopige opdracht en als directrice met een voorlopige opdracht, welke functie zij heeft uitgeoefend tot op de dag dat de bestreden beslissing is genomen, dat wil zeggen gedurende meer dan vier jaar; dat uit die besluiten geenszins blijkt dat het om aanwervingen bij arbeidsovereenkomst gaat; dat daarin evenmin één van de duidelijk omschreven omstandigheden wordt vermeld op basis waarvan, krachtens de genoemde artikelen 55, 55bis of 56, een personeelslid bij een arbeidsovereenkomst kan worden aangeworven; dat het spoedeisende karakter, in de veronderstelling dat het in het onderhavige geval vaststaat, op zich niet voldoende is om te wettigen dat een personeelslid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij

arbeidsovereenkomst wordt aangeworven; dat de bestreden beslissing in die omstandigheden als een eenzijdige rechtshandeling overkomt, bedoeld om een einde te maken aan een rechtspositie die tijdelijk is toegekend in afwachting van een definitieve regeling; dat de Raad van State kennis kan nemen van zulk een handeling wanneer hierbij een beroep wordt ingesteld dat gegrond is op de artikelen 14 en 17 van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973; dat de exceptie van onbevoegdheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoekster het tweede middel van haar verzoekschrift ontleent "aan schending van het algemeen beginsel van de rechten van verdediging, doordat bij het nemen van de beslissing, ongeacht of ze al dan niet als een tuchtrechtelijke beslissing wordt beschouwd, niet de vormen in acht zijn genomen die de verdediging van verzoekster waarborgen, en inzonderheid doordat verzoekster niet tevoren is gehoord";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekster niet gehoord is omdat de personen die klachten hadden geformuleerd, vreesden voor de gevolgen daarvan indien verzoekster op haar post zou blijven;

Overwegende dat de beslissing waarbij een einde wordt gemaakt aan het ambt van directrice dat voorlopig was toevertrouwd aan verzoekster, gebaseerd is op klachten in verband met haar gedrag zowel ten aanzien van het personeel als ten aanzien van de gepensioneerden van het rusthuis "Doux repos"; dat zulk een beslissing, waarbij verzoekster haar werk kwijtraakt, ernstig is; dat ze derhalve niet kon worden genomen zonder dat verzoekster eerst de gelegenheid had gekregen om haar argumenten te doen gelden; dat de verwerende partij zelf toegeeft dat dat in casu niet het geval is geweest, uit vrees voor vergeldingsmaatregelen; dat zulk een vrees, in de veronderstelling dat ze gegrond is, op zich niet voldoende was om een uitzondering te maken op het beginsel dat het debat op tegenspraak wordt gevoerd; dat het middel ernstig lijkt en een grond lijkt te zijn om de bestreden handeling nietig te verklaren;

Overwegende dat verzoekster, om aan te tonen dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, aanvoert dat de gedwongen en onmiddellijke ambtsneerlegging, waartoe na een beknopte procedure is beslist, afbreuk doet aan haar reputatie bij het personeel van het rusthuis, bij de gepensioneerden en hun familie, en bij de inwoners van Manage, waar verzoekster woont; dat zij voorts stelt dat de zware beschuldigingen op basis waarvan de bestreden handeling genomen is, haar eer krenken; dat zij aanvoert dat zulke aantijgingen, waartegen zij zich niet heeft kunnen weren, ervoor kunnen zorgen dat zij geen werk meer vindt; dat zij stelt dat zij, wanneer haar werk haar ontnomen wordt, kan worden uitgesloten van de werkloos-heidsuitkering omdat haar dan ten laste kan worden gelegd dat zij door haar eigen toedoen werkloos is geworden, aangezien zij dan zogezegd om een billijke reden ontslagen is; dat zij ten slotte verklaart dat zij twee kinderen ten laste heeft;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de bestreden handeling vastgesteld is naar aanleiding van klachten uit verzoeksters professionele omgeving, zodat, indien haar reputatie is aangetast, zulks niet te wijten is aan de bestreden handeling; dat zij voorts zegt dat verzoekster haar ambt niet echt opnieuw wenst op te nemen en niet hoopt op een vernietigingsarrest, aangezien ze momenteel werk zoekt;

Overwegende dat de bestreden handeling, doordat ze afbreuk doet aan haar reputatie en haar beroepsvooruitzichten in het gedrang brengt, zowel wegens de inhoud ervan als door de klachten die eraan ten grondslag liggen, verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, aangezien voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de vordering toegewezen moet worden;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuit-voerlegging van de beslissing d.d. 23 februari 1998 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van het O.C.M.W. van Manage een einde maakt aan de tewerkstelling van Myriam BAIZE als directrice van het rusthuis "Doux Repos";

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op tien juni 1900 achtennegentig door :

de HH. LEWALLE, staatsraad, wnd. voorzitter,
HARMEL, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

P. HARMEL. **P. LEWALLE.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**